

Daniel Kitabı - Numara Otuz Beş

Peygamberlik çerçevesinin açığa çıkarılması: William Miller'in anlayışı ve Armagedon'a götüren üç yıkıcı güç

Jeff Pippenger
2023-12-30

1798'de, "zamanın sonu"nda, Daniel kitabının, daha özel olarak Ulai Nehri ile temsil edilen görümünün mührü açıldı. Görüm, 22 Ekim 1844'te inceleme yargısının başlangıcını ilan etti. Bu gerçeğin temelini oluşturan ayet, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetidir. Mesajın mühürünün açıldığını fark etmek üzere seçilen haberci William Miller, görümle bağlantılı tüm gerçekleri hiçbir zaman tam olarak anlamadı, ama kendisine verilen görevi yerine getirdi.

Miller peygamberlik sözünü incelemeye başladığında, Kutsal Kitap'ta tanımlanan ve ortaya konulan bazı peygamberlik yorumlama kurallarını kavradı. Bu kurallar formüle edilip William Miller'in Yorum Kuralları olarak adlandırıldı. Bu kurallar, vahiy tarafından onaylanmış olup, Pazar yasasında icraî yargının başlangıcını ilan edecek olanların kullanacağı kurallar olarak tanımlanır. Miller, Kutsal Kitap incelemesine Kutsal Kitap'ın başından başladığını ve o sırada incelediği şeyi anladıkça ancak ilerlediğini ifade etti. Bu yaklaşımdan, Miller'in, 1844'te yerine geldiğini belirleyeceği mesajla ilgili olarak fark ettiği ilk zaman peygamberliğinin, Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi zaman" olduğunu görmek kolaydır.

İlham bize, melek Cebrail'in diğer kutsal meleklerle birlikte, tıpkı Cebrail'in Daniel'in, Vahiy yazarı Yuhanna'nın ve Kutsal Kitap'taki bütün peygamberlerin zihinlerini yönlendirdiği gibi, Miller'in zihnini de yönlendirdiğini bildirir; çünkü Şeytan'ın yitirdiği görev Cebrail'e verilmişti. Cebrail'in görevi, Şeytan'ın ilk adı olan Lucifer'de temsil edilir; bu ad "ışık taşıyan" anlamına gelir. Cebrail peygamberlik ışığını Miller'a getirdi ve o da bu ışığa itaat ederek, 22 Ekim 1844'te soruşturma yargısının açılışını ilan eden mesajı sundu.

Geriye dönüp bakıldığında, William Miller'in çalışmalarını anlamak isteyenler, yaklaşan yargı mesajını derleme işinde anahtar hâline gelen, peygamberlik sözüne dair kendisine verilmiş bazı içgörüler bulunduğunu fark edebilir. Bu anahtarlardan biri, peygamberlikte bir günün bir yılı temsil ettiğini fark etmesiydi. Bir diğeri, keşfettiği peygamberlik çizgilerini yerleştirip hizalamak için kullandığı peygamberî bir yapıydı. Bu yapı, Tanrı'nın halkına ve mabedine yıkım getiren iki şeytani güce dayanıyordu. Miller'ın tüm keşifleri, putperestliğin ardından papalığın geldiği ve Eski İsrail'den Mesih'in İkinci Gelişine kadar hem Tanrı'nın mabedini hem de Tanrı'nın halkını ardışık biçimde çiğneyen tarihi temsil eden bu peygamberî yapı üzerine oturtulmuştu.

Bu peygamberlik yapısı, 22 Ekim 1844'ün yargının başlangıcı olduğunu ortaya koymak için gerekli olan her gerçeği doğru bir şekilde tespit etmesini sağladı. Ancak o gerçek sınırlıydı; çünkü peygamberlik tarihinde putperestlik ve papalığın ardından gelen üçüncü zulmedici gücü göremedi. Onun o gerçeği görmesi gerekli değildi; çünkü görevi 22 Ekim 1844'ü ilan etmeyi ve üçüncü zulmedici güce dair ışık o tarihten sonra mührü çözülecekti.

Putperest Roma ve onu izleyen Papalık Roma'sından oluşan iki yıkıcı güç üzerine kurulu bir yapıyla peygamberlik anlayışlarını uyumlu hale getirmesi bağlamında, Daniel kitabında "the daily" olarak çevrilen kelimenin putperestliğin ve/veya putperest Roma'nın bir sembolü olduğu kanaatindeydi. "The daily" olarak çevrilen "tamid" sözcüğü Daniel tarafından beş kez kullanılır. Her zaman, Miller'in doğru biçimde papalığı temsil ettiğini anladığı bir sembolle birlikte kullanılır. "The daily" ile bağlantılı olarak her zaman geçen papalığın sembolü iki ayrı sembolle temsil edilir. Her iki durumda da, papalık gücüne ait bu iki sembol papalığı tanımlar; bununla birlikte Daniel, "the daily" olarak çevrilen "tamid" sözcüğünü kullandığında, bunu her zaman papalığın sembolüyle birlikte ve ondan önce kullanmıştır. Daniel kitabındaki "the daily"ye ilişkin Miller'in anlayışı, onun gördüğü ve putperestlik ile papalık olmak üzere iki yıkıcı güce dayanan yapının temeli haline geldi. Miller'in Daniel kitabındaki "the daily"yi putperestlik olarak tanımlaması, 1888'de başlayan Adventizmin ikinci kuşağıyla birlikte Adventizm içinde büyük bir tartışmaya dönüşmeye yazgılıydı.

Miller'in keşfettiği ve 22 Ekim 1844 anlayışının bir bileşeni olan ilk peygamberlik gerçeği, Levililer yirmi altıncı bölümdeki "yedi zaman"dı ve 1863'te reddedilen Miller'in yerleşik gerçeklerinin ilkiydi. Bu reddediş, Laodikya'nın çölünde dolaşmaya başladıklarında Adventizmin birinci neslini başlattı. İkinci nesil 1888'de Minneapolis Genel Konferansı'nda başladı ve orada meydana gelen isyanın ardından, Miller'in "the daily"i putperestlik olarak tanımlamasını reddetmeye yönelik şeytani çalışma 1901'de başladı. "The daily"nin doğru anlaşılması, Miller'in "the daily" konusundaki doğru görüşüne karşı teşvik edilen görüşün "gökten kovulmuş melekler" tarafından bildirildiğini belirtmiş olan kadın peygamberin ölümünden sonrasına kadar tamamen bir kenara bırakılmadı. Tam reddediş, üçüncü nesilde yaklaşık 1931'de gerçekleşti. Üçüncü nesil, 1919 Kutsal Kitap Konferansı'nın hemen ardından W. W. Prescott'un The Doctrine of Christ başlıklı kitabının yayımlanmasıyla başlamıştı. 1919'da üçüncü nesil başladı ve 1957'de Questions on Doctrine adlı kitabın yayımlanmasına kadar sürdü.

Miller'in çalışması Habakkuk'un iki tablosu (1843 ve 1850 öncü tabloları) üzerinde temellendirilip açıkça ortaya konulduktan sonra, Rab, putperestliğin ve papalık sisteminin ardından gelecek ve Tanrı'nın halkına da zulmedecek üçüncü bir yıkıcı gücün daha bulunduğu gerçeğini açığa çıkarmaya başladı.

Putperestlik aracılığıyla, ardından da Papalık aracılığıyla, Şeytan Tanrı'nın sadık tanıklarını yeryüzünden silme çabasıyla yüzyıllar boyunca gücünü kullandı. Putperestler ve papacılar aynı ejderha ruhuyla güdüleniyorlardı. Aralarındaki tek fark, Tanrı'ya hizmet ediyormuş gibi yapan Papalığın daha tehlikeli ve zalim bir düşman olmasıydı. Roma Katolikliği aracılığıyla Şeytan dünyayı esir aldı. Tanrı'nın kilisesi olduğunu söyleyen kilise bu aldanişın safına sürüklendi ve bin yıldan uzun bir süre Tanrı'nın halkı ejderhanın öfkesi altında acı çekti. Ve Papalık gücünden yoksun bırakılıp zulmetmeyi bırakmaya zorlandığında, Yuhanna ejderhanın sesini yankılayacak ve aynı zalim ve küfürkâr faaliyeti sürdürecektir yeni bir gücün yükseldiğini gördü. Kiliseye ve Tanrı'nın yasasına karşı savaşacak son güç, kuzu gibi boynuzları olan bir canavarla simgelenmişti. Ondan önceki canavarlar denizden çıkmıştı, oysa bu yerden çıktı; bu da simgelenen ulusun barışçıl yükselişini temsil ediyordu. "Kuzu gibi iki boynuz" ifadesi, Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin karakterini, iki temel ilkesi olan Cumhuriyetçilik ve

Protestanlıkla dile geldiği şekliyle, iyi temsil eder. Bu ilkeler, bir ulus olarak gücümüzün ve refahımızın sırrıdır. Amerika kıyılarında ilk sığınak bulanlar, papalığın küstah iddialarından ve krallık yönetiminin zorbalığından özgür bir ülkeye ulaştıkları için sevindiler. Sivil ve dinî özgürlüğün geniş temeli üzerine bir hükümet kurmaya karar verdiler. Signs of the Times, 1 Kasım 1899.

Miller üçüncü zulmedici gücü göremedi ve bu nedenle sistemi tamamlanmamıştı; ancak hizmetini yerine getirmesi için bütünüyle elverişliydi. Bayan White, Miller'ın Tanrı'nın seçtiği bir haberci olduğunu; hizmetinde İlyas ve Vaftizci Yahya, hizmete çağrılışında Elişa ve ölümünde Musa tarafından tip olarak temsil edildiğini belirtir. Kutsal tarihte meleklerin onları diriltmek üzere mezar başında beklediğini bildiren bir yorumun yapıldığı kimse pek azdır; ama Miller hakkında yapılan yorum böyledir. Onun hizmetinin, ortaya çıktığı tarihin koşulları tarafından sınırlandırılmış olması, Miller'a yönelik aşağılayıcı bir ifade değildir; Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün gerçek ışığında hizmetinin değerlendirilebilmesi için kabul edilmesi gereken bir zorunluluktur.

Miller'a, paganizm ve onu izleyen papalık adlı iki yıkıcı güce dayanan peygamberlik temelli bir çerçeve kurmasına imkân veren, belirli ve melekî bir yönlendirme verildi. Bu nedenle, o iki gücün gerçekleştirdiği yıkımın ötesindeki tarihi tanımlayan kehanetler Miller tarafından yanlış anlaşıldı. Yine de bu yanlış anlamaların hiçbiri, Miller'ın çalışmasıyla atılan temellerin görsel olarak temsil edildiği Habakkuk'un iki kutsal tablosuna yansımada. İşte bu yüzden ilham, 1843 tablosunun Rab'bin eli tarafından yönlendirildiğini kaydedebildi.

Rab bana, 1843 tarihli çizelgenin onun eliyle yönlendirildiğini ve hiçbir bölümünün değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların da onun istediği gibi olduğunu gösterdi. Elinin üzerlerinde olduğunu ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizlediğini, eli çekilene kadar hiç kimsenin onu göremediğini de gösterdi.

"Sonra 'Daily' ile ilgili olarak, 'kurban' kelimesinin insan bilgeliğiyle metne eklenmiş olduğunu ve metne ait olmadığını; ve Rab'bin bununla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm. 1844'ten önce birlik varken, neredeyse herkes 'Daily' konusundaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844'ten beri, kargaşa içinde başka görüşler benimsendi ve karanlık ve kargaşa bunu izledi." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Meleklerin yönlendirmesiyle Miller tarafından derlenen hakikatlere Rab yön verdi ve 1843 çizelgesine verilen onay kapsamında ilham, Miller'ın "the daily"nin paganizmi temsil ettiğine dair anlayışının doğru olduğu gerçeğini de içeriyordu. Daniel kitabında "the daily" olarak çevrilen İbranice "tamid" sözcüğü beş kez geçer ve her seferinde, paganizm ve onu izleyen papalık olmak üzere iki yıkıcı güç arasındaki ilişkiyi temsil eder.

Miller'ın "daimi"yi putperestliğin bir sembolü olarak kavrayışı, kullandığı peygamberî çerçevede kesinlikle vazgeçilmezdi; çünkü putperestliği papalığın izlemesi biçimindeki sıralı ilişki, anlamaya yöneltildiği tüm peygamberlik sözlerini birbiriyle uyumlu hâle getirirken onun referans noktası hâline gelmişti.

"Zamanın sonu"nda, 1798'de, Daniel kitabının mührü açıldı ve Sister White'ın Advent hareketinin "merkezi sütunu" ve "temeli" olarak tanımladığı başlıca pasaj, Daniel kitabının sekizinci

bölümünün on dördüncü ayetiydi.

“Diğerlerinin hepsinden üstün olarak, Advent imanının hem temeli hem de merkezî direği olmuş olan Kutsal Yazı beyanı şu idi: ‘İki bin üç yüz akşama sabaha kadar; sonra mukaddes yer paklanacaktır.’ [Daniel 8:14.]” Büyük Mücadele, 409.

On dördüncü ayet, on üçüncü ayetin cevabıdır ve cevap, sorunun bağlamı olmadan anlamsızdır.

Sonra bir kutsalın konuştuğunu işittim; konuşmakta olan o kutsala başka bir kutsal dedi ki, “Günlük kurban, ıssızlık getiren suç ve hem mabedin hem de ordunun ayak altına alınmasıyla ilgili görüm ne zamana dek sürecek?” O da bana dedi ki, “İki bin üç yüz güne kadar; o zaman mabed temizlenecektir.” Daniel 8:13, 14.

Bu iki ayet, Daniel kitabının “sonun zamanı”nda, 1798’de mühürü açıldığında ortaya çıkan bilgi artışının simgesidir. On üçüncü ayet, Miller’in peygamberlik modelini üzerine kurduğu iki yıkıcı gücü tanımlar. Miller, on üçüncü ayetteki “günlük”ü putperestlik, “yıkımın başkaldırısı”nı ise papalık olarak tanımladı. Meleklerin Miller’e fark ettirdiği peygamberlik modelinin, 1798’de tarihte ortaya çıkan bilgi artışını temsil eden bu iki ayette tanımlandığını kabul etmek önemlidir. Yine de Miller’e, peygamberlik sahnesine çıkıp Tanrı’nın halkına zulmedecek bir sonraki gücü görmek verilmedi.

İki boynuzlu canavarın bir ejderhanın ağzına sahip olduğunu, gücünün kafasında bulunduğunu ve fermanın onun ağzından çıkacağını gördüm. Sonra Fahişelerin Anası’nı gördüm; Ananın kızlar değil, onlardan ayrı ve farklı olduğunu. Devrini yaşadı ve geçti, ve kızları, Protestan mezhepler, sahneye çıkmak için sıradaydılar ve Ana kutsallara zulmettiğinde sahip olduğu aynı zihniyeti sergileyeceklerdi. Ananın güç bakımından geriledikçe kızların büyüdüğünü ve yakında Ananın bir zamanlar kullandığı gücü kullanacaklarını gördüm. Spalding ve Magan, 1.

Miller’in üçüncü gücü görememesi, onu düpedüz yanlış sonuçlara varmaya zorladı. Miller, Vahiy 13’teki denizden çıkan canavarı putperest Roma, yeryüzünden çıkan canavarı ise papalık Roma’sı olarak tanımladı. Vahiy’in on yedinci bölümüne dair yorumu da, ikinci ıssızlaştırıcı güç olan papalığın ötesine uzanan peygamberlik tarihini görememesi nedeniyle kusurluydu. Bu nedenle Miller, Daniel’in peygamberliğinde Roma gücünü tanımladığında, onu iki evrede ortaya çıkan tek bir güç olarak ele aldı. Bu o zaman da şimdi de doğru bir uygulamaydı, ancak onun Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıkları, Roma’nın temsil ettiği dördüncü krallığın ötesine uzanan bir şey olarak anlamasını engelledi. Roma’nın dördüncü krallığının putperest Roma ve papalık Roma’sı olarak iki evresi olduğunu gördü ve tanımladı, fakat papalık Roma’sının aynı zamanda ardından altıncı bir krallığın geleceği beşinci krallık olduğunu göremedi.

Daniel’in ikinci bölümünde, Millerciler Kutsal Kitap peygamberliğindeki beşinci krallığın unsurlarını dördüncü krallıkla birleştirdiler. Temel düzeyde uygulamaları doğrudu, ancak eksikti; çünkü Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıklara ilişkin ilk atf, krallıklara ilişkin son atfıla örtüşmelidir; zira Alfa ve Omega olan İsa her zaman sonu başlangıçla gösterir. Miller’in iki ardışık krallık arasındaki ayrımı görememesi, onun Vahiy’in on ikinci bölümünün putperestliği (ejderha) tanımladığını; Vahiy’in on üçüncü bölümündeki deniz canavarını papalık (canavar) ve yine aynı bölümdeki yer canavarını sapkın Protestanlık (sahte peygamber) olarak tanımladığını fark etmesini

imkansız kıldı.

Miller, Vahiy'in on ikinci ve on üçüncü bölümlerinde ejderha, canavar ve sahte peygamberi ardışık üç krallık olarak göremedi ve bu nedenle kehanet mantığı gereği bu iki bölümün dünyayı Armagedon'a götüren üç gücün ardışık bir tasviri olmadığını varsaymak zorunda kaldı. Miller'e verilen ışık, kendi kuşağı için mükemmel bir ışıktı ve kuşağı o ışıkla sınıandı.

Üç yıkım getiren güç (ejderha, canavar ve sahte peygamber) hakkındaki ışık, 1989'da, "zamanın sonu"nda, Future for America'ya verildi. Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle, Daniel 11:40'ın yerine gelmesi olarak mührü açılan Daniel'deki pasaj, üçüncü meleğin ışığıydı; oysa Miller'e birinci meleğin ışığı verilmişti. Daniel 11'in son altı ayeti, Future for America hareketinin temeli ve ana direği olarak görüldü ve Daniel 11:40 bu ışığı özetler; tıpkı Daniel 8:13-14'ün Millerci harekette mührü açılan ışığı özetlediği gibi.

Ve son zamanında güneyin kralı ona saldıracak; kuzeyin kralı ise savaş arabalarıyla, atlılarla ve çok sayıda gemiyle kasırğa gibi ona karşı gelecek; ülkelere girecek, sel gibi taşacak ve geçip gidecek. Daniel 11:40.

Ayet, 1798'de "sonun zamanı"nda başlayan, güneyin kralı ile kuzeyin kralı arasındaki bir savaşı tanımlar. Güneyin kralı, aynı yıl papalığa ölümcül yarayı vuran ateist Fransa'yı temsil ediyordu. Papalık ise orada kuzeyin kralı olarak temsil edilir. Fransa, peygamberlik açısından 1798'de, Daniel kitabının yedinci bölümündeki on krallığın onda biriydi. Bu on krallık putperest Roma'yı temsil eder ve putperest Roma da ejderhayı temsil eder. Papalık (kuzeyin kralı) canavarı temsil eder. Ayet, başında ölümcül yarayı almış olan kuzeyin kralının (papalığın) eninde sonunda güneyin kralına (ateizmin kralına) karşı misillemede bulunacağını belirtir. Papalık misillemede bulunduğu anda, ateizmin kralı Fransa ulusundan Sovyetler Birliği konfederasyonuna kaymıştı. Fransa tek bir ulustu; ne var ki ayette papalık güneyin kralına misilleme yaptığı anda, güneyin kralı, eski Sovyetler Birliği gibi "ülkeler" olarak tanımlanmıştı.

Kuzeyin kralı (papalık) misilleme yaptığı anda beraberinde "savaş arabaları", "atlılar" ve "çok sayıda gemi" getirdi. Savaş arabaları ve atlılar askeri gücün, gemiler ise ekonomik gücün simgeleridir. Sovyetler Birliği'ni yıkmak amacıyla papalıkla kutsal olmayan bir ittifak kuran güç Amerika Birleşik Devletleri idi; Vahiy kitabının on üçüncü bölümünde Amerika Birleşik Devletleri'nin iki gücü, silahların ve ekonominin gücüyle dünyaya papalık otoritesinin işaretini kabul ettirme yetisi olarak tanımlanır. İşaret olmadan insanların alıp satması yasaklanacak; dahası, işaret olmadan insanlar öldürülecektir.

Kırkıncı ayet, ejderhayı (güneyin kralı), canavarı (papalık) ve sahte peygamberi (Amerika Birleşik Devletleri) doğrudan tanımlar. 1989'daki "sonun zamanı"na ilişkin temel ayet, dünyayı Armageddon'a götüren üç yıkıcı gücü tanımlar; tıpkı Millerci hareketin temel ayetlerinin iki yıkıcı gücü, yani paganizmi ve onu izleyen papalılığı tanımlaması gibi.

Ayet, güneyin kralı ile kuzeyin kralı arasındaki bir savaşla başlar. Ayetin başlangıcında (1798) güneyin kralı galip gelir, ancak ayetin ilerleyen kısmında kuzeyin kralı karşılık verir ve güneyin kralına üstün gelir. Ayetin başlangıcı kuzeyin kralı ile güneyin kralı arasındaki savaşı işaretler ve

ayette yer alan mesajın sonunda aynı kuzey ve güney kralları arasındaki savaş bu kez zıt sonuçlarla tasvir edilir. Başlangıç, 1798'de "zamanın sonu"nu işaretledi ve sondaki savaş 1989'da "zamanın sonu"nu işaretler. Ayet, yazılı tanıklığının içinde Alfa ve Omega, başlangıç ve son imzasını taşır.

Ayetin gerçek tarihi, 1989'daki Sovyetler Birliği'nin çöküşünü de aşarak, kırk birinci ayetteki Pazar yasasına kadar uzanır. Pazar yasasıyla birlikte modern Babil'in üçlü birliği, bir dizi hızlı olay sonucunda ortaya çıkar. Bu nedenle kırkinci ayet, 1798'de ölümcül yaranın verildiği ve Sur'un fahişesinin unutulduğu zamanda başlar. Ayetin temsil ettiği tarih, ölümcül yaranın iyileştirildiği ve Sur'un fahişesinin hatırlandığı kırk birinci ayetteki Pazar yasasında bütünüyle sona erer. Başlangıcın ve bitişin imzası yalnızca ayette bulunan metne değil, ayetin temsil ettiği bütün tarihe de atılmıştır. Ayet, sadece putperestlik (ejderha) ve papalık (canavar) üzerine kurulu olmayan, tersine dünyayı Armagedon'a sürükleyen üç yıkıcı gücün yapısını tanımlayan peygamberlik çerçevesini tanımlar.

Miller'in peygamberlik çerçevesi Tanrı'nın araştırma yargısının gelişini ilan etti; Future for America'nın peygamberlik çerçevesi ise Tanrı'nın yürütücü yargısının gelişini ilan ediyor. 1989'da, "zamanın sonu"nda, Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle Daniel kitabının on birinci bölümünün son altı ayetinin mühürleri açıldığında üç aşamalı bir sınama ve arındırma süreci başladı. 1798'de mühürü açılan Ulai Irmağı görüşünü doğru anlayabilmek için, Miller'in yalnızca putperestliği ve papalığı görüp sapkın Protestanlığı görmemiş olduğuna dair ayırımın anlaşılması gerekir.

Söz konusu değerlendirmeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Kaybedecek zamanımız yok. Önümüzde sıkıntılı zamanlar var. Dünya savaş ruhuyla çalkalanıyor. Yakında kehanetlerde sözü edilen sıkıntı sahneleri gerçekleşecek. Daniel kitabının on birinci bölümündeki kehanet neredeyse tamamen yerine gelmiş durumda. Bu kehanetin gerçekleşmesiyle yaşanmış tarihsel olayların büyük bir kısmı tekrarlanacaktır.

Otuzuncu ayette, '30'dan 36'ya kadar olan ayetler alıntılı' denilen bir güçten bahsedilir.

"Bu sözlerde anlatılanlara benzer sahneler gerçekleşecektir." Manuscript Releases, sayı 13, 394.